

τρικλοποδιά

τρικλοποδιά, η, ουσ. [<τριπλοποδιά (με ανομοίωση του πρώτου π) <τριπλοπόδης (= δαιμόνιο τρίποδο)], η τρικλοποδιά· η ύπουλη ενέργεια, η μηχανορραφία: «άσε τις τρικλοποδιές και φέρσου σαν άντρας». (Λαϊκό τραγούδι: θα κάνω γω τις ρέφες μου κι αυτοί ας κοπανάνε· **τρικλοποδιές** μπαμπέσικες σε μένα δεν περνάνε)·

- του βάζω τρικλοποδιά, τον εξουδετερώνω με ύπουλη ενέργεια, με ύπουλο τρόπο, μηχανορραφώ εναντίον του: «ψάχνει να βρει ποιος του 'βαλε τρικλοποδιά, κι έχασε μέσ' απ' τα χέρια του τη δουλειά». (Λαϊκό τραγούδι: με πολεμάς μπαμπέσικα, **τρικλοποδιές μου βάζεις**· να με τουμπάρεις δεν μπορείς κι άδικα κοπιάζεις).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας